

Քու տերն էլ կասի, թե նախիրումը էշ ունեմ:

Օչով իրա թանին թթու չի ասի:

Օսկի լազանք ինչի՞ն ա պետք, որ մեջքը արուն
պետք ա թքեմ:

Օսկիի կինը դարձար կիմանա:

Օցի եծածը կսաղանա, լեղունը՝ չի սաղանա:

Օցի սեն էլ անիծվի, սպտակն էլ:

Օցը իրա տաքացնողին կկծի:

Օցից էլ ճար են շընըմ:

Օցը իրա շտպիկը կիտխի. խասաթը չի փոխի:

ՈՐՀՆԱՆՔ, ԵՐԴՈՒՄ, ԱՆԵՄՔ, ԿԵՆԱՑ

ՈՐՀՆԱՆՔՆԵՐ ԵՎ ՐԱՐԵՄԱՂԹՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

Աստված բարաբաթ աա:

Աստված կնպես ռախտավորացնի քեզ, ոնց որ քու
սիրան ա ուղում:

Աստված հոբին լուսավորի:

Աստված համիերոթյուն տա:

Աստված քու մեկը հաղար անի:

Աստված քու մորաղիդ արժանացնի:

Աստված պարի ճամփա տա:

Աստված վերջը պարի անի:

Աստված տունտ հասաաա պահի:

Աստված տունա շեն պահի:

Աստուծով միթարվես:

Աստու ողորմությունը հասնի քեզ:

Դա չըմեռես:

Դու սաղ իլես:

Դուշմանի սիրտով չիլի:

Էրադա պարին կատարի:

Էմ քաշածը Աստված իմ դուշմանին չտա:

Լուսը վեր դա հորդ-մորա գերեզմանին:

Մեր սառն սուրբեն միշա շեն իլի:

Մլես, ծաղկես, դաբանաա:

Մլեք, ծաղկեք, բաղմանաք, մի բարձի ծերանաք:

Նրանք հասան իրանց մուրաղին, դուք էլ հասնեք
ձեր մուրաղին:

Շեն կենաա, շատ ապրիս:

Պարով մաշես, ուրախությունով վայելես (նոր
զոհաա):

Պարով մաշես, հինը ինձ բաշխես:

Պերանա տաճար:

Ջանա սաղ իլի:

Ջան սսենք, ջան լսենք:

Սեղանտ միշա բոլ իլի:

Տերը պահի, անբաներ պսակի:

Ուրտի սիրտով պառավես:

Փուշ առնես, վարթ տառնա:

Քու սուրբեն քցաց իլի, հացտ տըած իլի, դինիտ
բոլ իլի, իոսքտ շաքարով իլի:

Օղորմի հորդ հոքուն:

Օղորմի քու հորն ու մորը:

ՈՂՋՈՒՅՆ, ԽՆԴԻՐՔ, ՇՆՈՐՀԱՎՈՐԱՆՔ

Աչկիս վրեն աեղ ունես:

Աչկտ լուս:

Ավիլ-պակաս թողություն արա (տանակը՝
հյուրին):

Արեհա մեռնես:

Էա ո՞ր քամին պերավ քեզ:

Էտ ո՞ր խաչից մեղի միտտ քցար:

Էրկու աչկիս վրեն:

Ընթունիլի իլի (հաղորդվելիս):

Թե աստված կսիրես:

Թողություն կինթրեմ:

Իմ աչկի լուսն ես:

Ի սերն աստու:

Լուսը տեսնողին (երբ երկար ժամանակ իրադ չեն
տեսել):

Կալտ պարի (բարի պալուստ):

Կլխիս վրեն աեղ ունես:

Համեցեք, շնորհ պերեք:

Հեռու քեզանից:

Հոքիս էլ չեմ խնայի քեզ ամա:

Մուրաղտ կատարի:

Շնորհավոր նոր տարի (պատասխանը՝ ծեղանով):

Ո՞նց ես (պատասխանը՝ փառք աստու):

Պարաշողում (պատասխանը՝ աստու պարին):

Պարի լուս (պատասխանը՝ աստու պարին):

Պարի սհաթի իլի:

Պարով, հաղար պալով ես էկի:

Ցավա տանես:

Չարա տանես:

Օղորմի աստոծ:

Օղորմի ծնողացա:

Ե Ր Դ Ո Ւ Մ

Աստված, երգինք, գետինք:
 Աստված, երգինք, խաչ, աշխատարան:
 Աստված վկա:
 Դժոխքի փայլ իլեմ, թե սուտ եմ ասում:
 Ես ու իմ աստվածը:
 էս խաչը վկա (խաչակնքում է):
 էս հացի բարաքաթը վկա:
 էս ճրտքը վկա:
 էրեխեքիս արեւը վկա:
 Իմ արեւը վկա:
 Իմ հորն ու մոր գերեզմանը վկա:
 Ինձ թաղես, թե սուտ եմ ասում:
 Կուռս կտրեմ, թե որ...
 Հոքիս գժոխքի փայլ իլի, թե որ...
 Հոքիս սատանի փայլ տառնա, թե...
 Մուրազիս չհասնեմ, թե որ...
 Սուրի Գեորգը վկա:
 Տղիս թաղեմ, թե...
 Քու ազիգ արեւը վկա:
 Քու աղ ու հացը իմ աչքերը քոռացնի, թե որ....

Ա Ն Ե Մ Ք Ե Վ Հ Ի Շ Ո Ց

Անհիշատակ վեր ինգնես:
 Անտեք, անտիրական մնաս:
 Աչկերտ պոնվի:
 Աչկտ առու դա:
 Աստված գիվանա անի:
 Աստված կլխիտ խոռվ իլի:
 Ասսու կրտկր քեղի:
 Սասու դաղարի գաս:
 Աստված քու ջուղարր աա:
 Արմաագ շորանա:
 Արեա խավարի:
 Գնտլտ իլի, գալա չիլի:
 Գոռաագոռ իլես (գերեզմանափոխ):
 Դաբգ ու րալա:
 Զահրոմար:
 Զիկում:
 Զուռնա:
 էրեսա սետես:
 Իմ ամագը հառամ իլի քեղ:
 Լեղուտ պապանձվի:
 Խտնի խարար (խանի հրամանով ավերված):
 Կրակ ինգնի փոռա:
 Կրողը տանի քեղ:

Կրողի փայլ իլես:
 Հառամ իլի կերածգ:
 Հողեմ կլխիտ:
 Հողը կլխիտ:
 Հորս ցավը:
 Մուրագտ փոքրմըտ մնա:
 Շան կաթ կերած:
 Ոչ պարոզ իր էկե:
 Զոռ ու ցավ:
 Զբվես, շորանաս:
 Զանտ ցեց ինգի:
 Զանտ քրքրվի:
 Զառ ու ջհանգամ իլես:
 Սաաանի փայլ իլես:
 Վայ տամ կլխիտ:
 Տափը մտնես:
 Տունգ քանդվի:
 Ցավս փոքրտ:
 Փուշ կենթանի:
 Քոքա շորանա:
 Քու ետ քցողին ինչ ասեմ:
 Քու մարթ սսողին:
 Քու հերն եմ անիծե:
 Քու մորեն կտթը...

Ս Պ Ա Ռ Ն Ա Լ Ի Ք

Աչկիտ պիպիկը կհանեմ:
 Ես քու օֆաից (հախից) կգամ:
 էժտն չես պրծնի իմ ծեռից:
 էնպես կաամ, որ աչկերիցա պեծեր կթափվեն:
 էնպես պան կպերեմ կլխիա, որ էկած ճամփեա
 մոռանաս:
 Թե խելք ունես, ինձի լսի:
 Լեղուտ կարճ պահի, թե չէ...
 Խոսկիա տակը մնացող չեմ:
 Խմի, թե չէ կլխիա կածեմ:
 Մենա կարի, թե չէ...
 Մենտ փոքր քցի, սսկվի:
 Կնա, թե որ կլխիցտ չես րեղարե:
 Կունգ ու կծիկ կանեմ քեղ:
 Հոքիա կհանեմ:
 Մենձ թիքեն անգաջմրա կթողենեմ:
 Շլափլավտ կուտեմ:
 Որգե քունը ասես, էնգե իմն էլ ասա:
 Որ ասեն՝ մածունը սե ա, ասա՝ սե ա:
 Զիլեմ, չիմանամ:
 Պուրթ ու պամրակտ կգղեմ:

Սպաստ կհեփեմ:
Քիթիցտ կհանեմ:
Քու իղն ու թողը կտրվի:

Կ Ե Ն Ա Յ Ն Ե Ր

Առտված երկար կյանք տա նրան, ով ինքը էստեղ
չի, պայց սիրտը մեր հետ ա:
էս էլ աստված կյանք տա նրան, ով ումին կսիրի:
էս էլ ջահելների կենացը, որ մեղանից ավելի լավ
ապրեն:

Հ Ա Ն Ե Լ Ո Ւ Կ Ն Ե Ր, Շ Ո Ւ Տ Ա Ս Ե Լ Ո Ւ Կ Ն Ե Ր

ՀԱՆՆԵԼՈՒԿՆԵՐ

Արևելումի խալիլեն փուած ա,
Նուսի հասկեները շարած ա,
Մեչն էլ մե կտր դաթա:
(Երկինք, ասաղեր, լուսին)

էն ի՞նչ ոյան ա, տուրեկան,
Ձի թողնրմ վրեն մտիկ ասան: (Արե)

էն ի՞նչ ա, լող ա ասամ, ծուկ չի,
Կլորակ ա, պաղաճ չի,
Սիրուն ա, ախլիկ չի: (Լըիվ լուսին)

Լողիտ մարքալեն ծին քշավ,
Սաղ աշխարքը զորդավ: (Ամողըուպ)

Գալիս եմ փափուկ,
Գնում եմ թաքուն,
Նափասս սառնավուն: (Ձյուն)

Կարմիր ալքը էկավ,
Աշխարքը կերավ: (Հրդեհ)

էն ի՞նչ ա՝ ծու ա տծում, հավ չի,
Վաղ ա տամ, ծի չի: (Օձ)

Անդաջներն ա էշի,
Ուտերը՝ շունի: (Նապոտատակ)

Մու ա ածըմ, հավ չի,
Խոտ ա ուտում օշխար չի: (Կրիս)

էն ի՞նչ ա՝
Խոտ ա ուտըմ, ճուր չի խմըմ,
Իրա աունը ինքն ա շնրմ: (Շերամ)

Աստված շարավ,
Մարթը քանդավ: (Նուռ, իաղող)

էս էլ արևի կենացը, որ սառած սարթին տաքաց-
նըմ ա:

էս էլ լուսնակի կենացը, որ մութը տեղ լուս ա
տամ:

էս էլ աստված կյանք տա նրան, ով որ վաղը
կտեսնի, միշտ լավը կասի:

Խմենք ճամփորդների կենացը, որ ողջ տեղ հաս-
նեն, կործերը հաղողով վերջացնեն:

Կենթանություն, աշողակ իլեք, բախտավոր իլեք
(ընդհանուր կենաց):

Ինքը տափի տակին,
Կլիսը՝ արևին: (Բողկ)

Օխար շոր ունի հտքին,
Ով շորը հանի,
Նա սուք կանի: (Սոխ)

Համ անուշ ճուր ա,
Համ՝ կեր ա,
Համ էլ՝ սերմ: (Ձմերուկ)

Հուսի տուր, կուլ տուր: (Խաշիլ)

Առավոտ շորս ոտով եմ,
Ցերեկը՝ էրկու ոտով,
Իրիդունը՝ իրեք ոտով: Ո՞վ եմ: (Մարդ)

էն ո՞վ էր, որ որձից ծնվավ: (Եվան)

Սհաթ չի, պայց անկայնեկ պահ ա
անըմ: (Սիրտ)

Պսակ եմ, ճսակ,
Աշխարքը մեչս ախիկ: (Աչք)

Երկու ախոյեր աշխարք են տեսնում,
Մեկմեկու չեն տեսնում: (Աչքեր)

Մե պատ, էրկու տուն: (Քիթ)

Միշտ պերանումն ա, կուլ չի դնում: (Լեղու)

Արի՛, ալի՛ չի դալի, մի՛ արի, մի՛ արի՛
Գալիս ա: (Շրթունքներ)

էն ի՞նչ դուշ ա, ոչ միս ունի, ոչ օսկոր:
(Հողի)

Վեց ոտով են,
էրկուսը՝ օթին,
Չորսը՝ տափին: (Ձիավոր և ձի)